

ΕΤΟΣ 72ον

28 Ιανουαρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (3687)

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή θά λέγαμε πώς εἶναι ἓνα κεκτημένο ἐλπίδας καί χαρᾶς γιά Ἐμᾶς, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἂν τό θελήσουμε, θά σώσει τόν καθέναν μας, ὅσο ἁμαρτωλοί καί ἂν εἴμαστε. Μέχρι τό τέλος τοῦ βίου μας ὁ Χριστός θά προσπαθεῖ νά μας συναντήσῃ πολλές φορές. Μία φορά νά τόν δεχτοῦμε προσωπικά, θά μᾶς ἀλλάξῃ τή ζωή καί θά μᾶς ὁδηγήσῃ στή σωτηρία. Ἄς ἀκολουθήσουμε τόν Ζακχαῖο στήν ἀναζήτηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἰησοῦς καί Ζακχαῖος

Ὁ Ζακχαῖος ἦταν φοροεισπράκτορας, πρόσωπο μισητό στήν κοινω- νία, ἀφοῦ τό ἐπάγγελμά του ἦταν συνυφασμένο μέ τήν κλοπή, τήν ἀπά- τη καί τήν ψευτιά. Κανένας σεβασμός, καμία ἐκτίμηση στό πρόσωπό του δέν ὑπῆρχε ἀπό κανέναν. Οἱ ἄνθρωποι τόν μισοῦσαν καί ἐκεῖνος ζοῦσε καί συγκατοικοῦσε μέ τό πάθος τῆς φιλαργυρίας.

Ὅμως ἔμαθε πώς ἦρθε ὁ Χριστός στήν Ἱεριχώ. Ἦταν σίγουρος, ὅτι ἂν τόν συναντοῦσε, θά μπορούσε νά ἀλλάξῃ τήν εὐπαθεῖ ζωή του. Φαί- νεται πώς τόν εἶχε κουράσει ἡ ἀπληστία του, ἀλλά καί ἡ ἀπομόνωση ἀπό τήν κοινω- νία. Τά πλούτη καί οἱ ὑλικές ἀπολαύσεις δέν τοῦ χάρισαν τήν εὐτυχία πού περίμενε. Ἄκουσε λοιπόν ὅτι ὁ Χριστός ἀγκαλιάζει καί μι- λάει μέ δικαίους καί ἀδίκους, μέ ὑγιεῖς καί ἀσθενεῖς, μέ Ἰουδαίους καί ἄλλοεθνεῖς. Ἰσως ἀναγνώρισε τήν ἀποστασία του ἀπό τόν Θεό καί βρῆκε τήν εὐκαιρία νά ἀλλάξῃ τή ζωή του. Δέν τόν ἔνοιαζε τί θά πεῖ ὁ κόσμος, οὔτε τί εἶχε πράξῃ στό παρελθόν. Θέλησε μόνο νά συναντήσῃ τόν Χριστό. Ἐπειδή ἦταν μικρόσωμος, ἀνέβηκε σ' ἓνα δέντρο, μία συκο- μουριά, γιά νά φωνάξῃ τόν Χριστό κι Ἐκεῖνος νά τόν δεῖ. Ἀμέσως τό βλέμμα τοῦ Χριστοῦ πέφτει πάνω στόν Ζακχαῖο, τόν ὁποῖο καλεῖ μέ τό ὄνομά του. Ἡ προσωπική αὐτή κλήση δείχνει ὅτι ὁ Ζακχαῖος εἶχε μετα- νοήσῃ καί ἤθελε νά σωθεῖ. Δημόσια ἐξομολογεῖται, διορθώνει τά λάθη

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

του ἐπιστρέφοντας τὰ χρήματα στοῦ τετραπλάσιο. Ἡ ἔμπρακτη μετάνοια ὁδηγεῖ στὴ σωτηρία καὶ προσκαλεῖ τὸν Χριστό στὴ ζωὴ μας.

Συνάντηση μετὸν Χριστό

Γιὰ νὰ συναντήσουμε τὸν Χριστό πρέπει κι ἐμεῖς νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν τακτικὴ τοῦ Ζακχαίου. Πρῶτον, πρέπει νὰ ἀκούσουμε τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς μας, πού μᾶς προτρέπει νὰ βροῦμε τὸν Χριστό. Δεύτερον, νὰ ἀποφασίσουμε νὰ ἀφήσουμε τὸ δικό μας τελώνιο, αὐτό πού τρέφουμε μετὸν ἐγωϊσμό μας κυρίως καὶ νὰ βάλουμε στοῦ κέντρο τῆς ζωῆς μας τὸν Χριστό ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας. Τρίτον, νὰ μὴν ὑπολογίζουμε τὴ γνώμη τῶν ἀνθρώπων ὅταν εἶναι ἀντίθετη ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Δέν πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων. Ὅταν συναντήσουμε τὸν Χριστό, τότε θὰ ἐπέλθει ἡ ἀναγέννησή μας. Ὁ Ζακχαῖος ὅταν συνάντησε τὸν Χριστό, ἐγίνε ἀπὸ φιλάργυρος ἐλεήμων, ἀπὸ μισόθεος –δηλ. ἀρνητῆς τοῦ Θεοῦ– φιλόθεος, καὶ ἀπὸ ἀμαρτωλὸς μετανοημένη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Τό πρόσωπο τοῦ ἀμαρτωλοῦ τελώνη ἄς τό θυμόμαστε πάντοτε στὴ ζωὴ μας, γιατί θὰ μᾶς θυμίζει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἀγάπη καὶ θέλει νὰ σωθεῖ ὁ κάθε ἀμαρτωλός, ἀρκεῖ νὰ τὸν συναντήσουμε μετὰ διάθεση μετανοίας, γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε ὅλα ὅσα ἐτοίμασε στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὁ Ἰησοῦς διέσχισε τήν Ἰεριχώ. Ἐκεῖ κάποιος ἄνδρας ὀνόματι Ζακχαῖος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχιτελώνης καί πλούσιος, ἐπεδίωκε νά δεῖ τόν Ἰησοῦ ποιός εἶναι, ὅμως δέν μπορούσε λόγῳ τοῦ πλήθους, ἀφοῦ ἦταν μικροῦ ἀναστήματος. Ἔτρεξε μπροστά λοιπόν καί ἀνέβηκε σέ μιά συκομουριά, γιά νά τόν δεῖ, ἀφοῦ ἀπό ἐκεῖ θά περνοῦσε. Μόλις ἦλθε στό μέρος αὐτό, ὁ Ἰησοῦς σήκωσε τά μάτια του καί μόλις τόν εἶδε τοῦ εἶπε· Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου. Κατέβηκε γρήγορα καί τόν ὑποδέχτηκε μέ χαρά. Ὅταν τό εἶδαν ὅλοι, παραπονοῦνταν καί ἔλεγαν, ὅτι πῆγε νά μείνει στό σπίτι ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου. Σηκώθηκε ὁ Ζακχαῖος καί εἶπε στόν Κύριο· Κύριε, τά μισά ἀπό τά ὑπάρχοντά μου τά δίνω στους πτωχοῦς, καί ὅποιον ἐξαπάτησα μέ δόλο καί ἀπάτη θά τόν ἀποζημιώσω στό τετραπλάσιο. Εἶπε πρός αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερα ἦλθε ἡ σωτηρία σέ αὐτό τό σπίτι, ἀφοῦ καί αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, γιατί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἦλθε γιά νά ἀναζητήσῃ καί νά σώσῃ ὅσους βρίσκονται μακριά ἀπό τόν Θεό.

*(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τού ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

Ἄς μᾶς ἐμπνεύσει στήν πορεία μας τό πρόσωπο τοῦ ἀρχιτελώνη Ζακχαίου καί ἄς ἔχουμε σκοπό τῆς ζωῆς μας τή μετάνοια γιά νά συναντήσουμε τόν Χριστό.

Ἀρχιμ. Ε. Λ.

Ἡ ἈΛΗΘΙΝΗ ΧΑΡΑ

Ὅπου Χριστός, ἐκεῖ χαρά ἀληθινή.

—Γέροντα, μερικές φορές δέν μπορῶ νά χαρῶ, καί τότε σκέφτομαι μήπως ἡ χαρά δέν εἶναι γιά μένα.

—Τί λές; Δέν εἶναι ἡ χαρά γιά σένα; Καί γιά ποιόν εἶναι; Γιά τό ταγκαλάκι; Χαμένο τόχεις; Γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι ἡ χαρά. Ὁ Θεός δέν ἔδωσε λύπη· ἔδωσε μόνο χαρά.

—Γιατί ὅμως, Γέροντα, δέν ἔχω πάντοτε μέσα μου χαρά;

—Ὅταν ὁ νοῦς σου δέν εἶναι στόν Θεό, πῶς θά νιώσεις τή χαρά τοῦ Θεοῦ; Ἐσύ ξεγῆνᾷς τόν Χριστό καί ὁ νοῦς σου γυρίζει συνέχεια στίς δουλειές καί στίς μηχανές, καί ἔτσι σταματάει ἡ πνευματική σου μηχανή. Βάλε λοιπόν μπρός τήν εὐχή καί τή σιγανή ψαλμωδία, καί μετά θά τρέχεις καί θά γυρίζεις σάν σβούρα γύρω ἀπό τόν Χριστό.

Μόνον κοντά στόν Χριστό βρίσκει κανεῖς τήν πραγματική, τή γνήσια χαρά, γιατί μόνον ὁ Χριστός δίνει χαρά καί παρηγοριά πραγματική. Ὅπου Χριστός, ἐκεῖ χαρά ἀληθινή καί ἀγαλλίαση παραδεισένια. Ὅσοι εἶναι μακριά ἀπό τόν Χριστό, δέν ἔχουν

28 Ιανουαρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου καί Ἰακώβου ὁσίων. Χάριτος μάρτυρος.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Απόστ.: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγ.: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Φεβρουαρίου, ΙΕ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κβ΄ 35-46.

πραγματική χαρά. Μπορεῖ νά κάνουν ὄνειρα: «θά φτιάξω αὐτό, θά φτιάξω τό ἄλλο, θά πάω ἐδῶ, θά πάω ἐκεῖ», μπορεῖ νά ἀπολαμβάνουν τιμές ἢ νά τρέχουν στίς διασκεδάσεις καί νά χαίρονται, ἀλλά ἡ χαρά πού νιώθουν δέν εἶναι δυνατόν νά γεμίσει τήν ψυχή τους. Αὐτή ἡ χαρά εἶναι ὕλική, κοσμική χαρά, ἀλλά ἀπό ὕλικές χαρές δέν γεμίζει ἡ ψυχή, καί ὁ ἄνθρωπος μένει μ΄ ἓνα κενό στήν καρδιά του. Εἶδες τί λέει ὁ Σολομών; «Ἐχτισα σπίτια, φύτεψα ἀμπέλια, ἔκανα κήπους, μάζεψα χρυσάφι, ἀπέκτησα ὅ,τι πόθησε ἡ καρδιά μου, ἀλλά στό τέλος κατάλαβα ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι μάταια».

Ἡ κοσμική χαρά δίνει κάτι τό πρόσκαιρο, κάτι γιά ἐκείνη τή στιγμή, δέν δίνει αὐτό πού δίνει ἡ πνευματική χαρά. Ἡ πνευματική χαρά εἶναι ζωή παραδεισένια. Ὅσοι πέρασαν πρῶτα ἀπό τή Σταύρωση καί ἀναστήθηκαν πνευματικά, ζοῦν τήν πασχαλινή χαρά. «Πάσχα, Κυρίου Πάσχα!» Καί μετὰ ἔρχεται ἡ Πεντηκοστή!... Καί ὅταν φθάσουν πιά στήν Πεντηκοστή καί δεχθοῦν τήν πύρινη γλῶσσα, τό Ἅγιο Πνεῦμα, τότε ὅλα τελειώνουν...

–Γέροντα, πέστε μας κάτι γιά τίς οὐράνιες χαρές.

–Καί σ΄ αὐτήν τή ζωῆ υπάρχουν οὐράνιες χαρές καί ἡδονές καί ἀναρωτιέται κανεῖς ἄν στήν ἄλλη ζωῆ ὑπάρχει κάτι ἀνώτερο ἀπό αὐτό πού ὑπάρχει ἐδῶ. Αὐτές οἱ χαρές δέν ἐκφράζονται, μόνο βιώνονται.

–Γέροντα, πῶς μπορεῖς νά φθάσεις σ΄ αὐτήν τήν κατάσταση;

–Γιά νά ἔρθεις στήν κατάσταση πού νά μήν μπορεῖς νά χωρέσεις τή χαρά οὔτε νά τήν ἐκφράσεις, χρειάζεται νά προσέξεις τρία πράγματα: Νά κινησαι ἀπλά, νά μήν ἀσχολῆσαι μέ τούς ἄλλους, νά λές τήν εὐχή. Ἄν κάνεις αὐτά, θά ἔρθει ὥρα πού θά νιώθεις τόση χαρά πού θά μοῦ λές: «Παππούλη μου, παλάβωσα! Μήπως δέν εἶμαι καλά; Τί εἶναι αὐτό πού νιώθω;». Τέτοια παλαβή χαρά θά ἔχεις!...

(Ἀπό τό βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ΑΝΘΩΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, ὑπό ἔκδοσιν)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---